

Samay Ildiko gyaszmisejen elmondott szentbeszed. Nyugodjon bekessegeben! / Homily preached during the requiem mass for Ildiko Samay. May she rest in peace! (Please scroll down for English text!)

(Mt11,25-30) A boldogságot sokan a hírnévben és a gazdagságban keresik, mások meg italozásban, dalban, nőkben. Ám a valódi boldogság mindnyájukat elkerüli. Igazából minél elszántabban keressük a földi boldogságot, annál inkább boldogtalanságot találunk helyette. A kétségbeesett törekvéseink egy kábítószeresnek a valóságból való meneküléséhez hasonlíthatók. Ezt a valóságot Isten jelentette ki Ádámnak a bűnbeeséskor: „Por vagy és porba térsz vissza” (Ter3,19). Gazdagság vagy hírnév, a test élvezetei vagy a gondolkodás eltompításai egy időre ugyan eltávolíthatják a figyelmünket az emberi gyengeségeinkről, ám egyre nagyobb adagokra van belőlük szükségünk, hogy az önámítást fenntartsuk. És minél tovább sikerül halogatni a valóságba való visszatérést, annál fájdalmasabbnak bizonyul majd az hosszú távon, sokszorosan fájdalmasabbnak, mint volt, midőn eredetileg menekültünk tőle. Ellenben azok, akik szándékosan átadják magukat a mindennapi imádság unalmának, akik a felebarátaik boldogulását a sajátjuk fölé helyezik, azokat meglepi az igazi boldogság. Őbennük igazolásra találunk Jézus szavai a mai evangéliumból: „Gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok, és akik terhet hordoztok – én megkönnyítelek titeket. Vegyétek magatokra igámat, és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű, s megtaláljátok lelketek nyugalmát. Az én igám kedves és az én terhem könnyű.”

Csaknem lehetetlen túlbecsülni az imádság erejét. Az imádság hegyeket képes mozgatni (Mk11,23). Képes gyökereitől kitépni hatalmas fákat és a tengerbe vetni (Lk17,6). Az imádság feltárja Isten titkait. Kicsiny szívünket kitágítja, képessé teszi Isten szeretetére. Az imádságban az unalom végül elragadtatásba fordul, földiből égibe. Senki imái nem hasonlíthatók a Miasszonyunk imáihoz. Amennyire Jézus mindenható az Ő isteni természetében, Mária mindenható az ő alázatos könyörgéseiben. Imája közepette vált testté méhében az Ige. Az ő kérésére tette meg Krisztus az első csodáját a víznek borrá változtatásával. Ez a csoda nem csupán a természet törvényeit törte meg, hanem látszólag Isten megváltoztathatatlan akaratát is eltérítette, hiszen Jézus csaknem ellenezte a Mária kérését (Jn2,4). Természetesen Mária nem igazán képes Isten örökkévaló végzéseit megváltoztatni. Ahelyett ő tévedhetetlenül felismeri azokat, még különben lehetetlen körülmények között is. Hogyan? – Úgy hogy ő a legeslegelső azon alázatos személyek között, akiket Urunk megemlíti a mai evangéliumban – akik felismerik a titkokat, melyek örökre rejtve maradnak az önteltek és tanultak előtt.

Napjainkban Istent sok nagy bűnnel bántjuk meg. Mégis a legnagyobb, amely a legnagyobb kárt okozza, a legtöbb ember szemében még hibának is alig tűnik, nevezetesen: az imádság elhanyagolása. Ugyanis az emberek nem fontolgatnák – még kevésbé követnék el – azokat a nagy bűnöket, ha mindjárt kezdetben össze nem zavarták volna magukat az imádság rendszeres elhanyagolásával. Ha naponta mindenki csak egy órát imádkoznék, e földi világ mennyországgyá válnék. A halál maga elvesztené a fullánkját. Valójában úgy számítana, mint egy áldás, mely egyesít minket Istennel. Semmi sem rosszabb, mint egy bűnös halála. Ez az igazi oka, hogy Dávid király vigasztalhatatlan maradt az ő önfejű fiának, Absalomnak halálakor (2Sám19,1). Ám semmi sem hoz nagyobb örömet Istennek és angyalainak, mint egy erényes nő halála, aki e földi életben jól viselte Krisztus igáját. Isten irgalmából Ildikó drága lelke – együtt Attilának, az ő elhunyt drága férjének lelkével – a feltámadásig nyugodjék békében, mely minden képzeletet felülmúl. Ámen!

English:

(Mt11:25-30) Many look for happiness in fame and fortune. Others seek it in wine, women and song. But true happiness eludes them all. Indeed, the more desperately we seek happiness here below, the more likely we are to find misery instead. Our frantic efforts can be likened to an addict's attempt at escaping from reality – the reality that God announced to Adam and Eve following their sin: “You are dust and to dust you shall return.” (Gen3:19) Riches or honors, pleasures of the flesh or stupors of the mind may for a while distract our attention from our human frailty, but ever greater doses are needed to maintain the illusion. And the longer we manage to postpone our reentry into reality, the more painful it will prove in the long run – umpteen times more painful

than the reality we fled from in the first place. On the other hand, those who willingly abandon themselves to the tedium of daily prayer, those who prefer their neighbor's happiness to their own, are the ones whom true happiness catches by surprise. In them, Jesus' words in today's gospel are verified: "Come to me, all you who labor, and are burdened, and I will refresh you. Take up my yoke upon you, and learn of me, because I am meek, and humble of heart: and you shall find rest for your souls. For my yoke is sweet and my burden light."

It's almost impossible to overestimate the power of prayer. Prayer can move mountains. (Mk11:23) Prayer can uproot mighty trees and cast them into the sea. (Lk17:6) Prayer discovers the mysteries of God. Prayer stretches our tiny hearts and makes them capable of loving God. In prayer, boredom eventually gives way to bliss, earth to heaven. No one's prayers can compare to our Lady's. If Jesus is omnipotent in His divine nature, Mary is omnipotent in her humble supplications. While she was at prayer, the Word became flesh within her womb. At her petition, Christ performed his first miracle by changing water into wine. This miracle not only broke the laws of nature, it seemingly bent the immutable will of God as well, since Jesus all but objected to her request. (Jn2:4) Of course, Mary doesn't really alter God's eternal decrees. Instead, she infallibly discerns them, even amid otherwise impossible circumstances. How so? – Because she is preeminent among the humble ones whom our Lord mentions in today's gospel – those who discover the mysteries hidden forever from the proud and learned.

In our day, God is offended by many great sins. Yet, the worst sin of all, the one that causes the greatest damage, hardly counts as a fault in the eyes of most men, namely: the neglect of prayer. For men wouldn't even contemplate – let alone commit – those great sins, if they hadn't first confounded themselves by the habitual neglect of prayer. If everyone would only pray one hour a day, this world would become heaven on earth. Death itself would lose its sting. Indeed, it would be reckoned as a blessing that unites us with God. Nothing is worse than the death of a sinner. That's the real reason King David couldn't be consoled at the death of his wayward son, Absalom. (2Sam19:1) But nothing brings more joy to God and His angels than the death of a virtuous woman, who bore well the sweet yoke of Christ in this life. Until the day of the resurrection, may Ildiko's dear soul – together with the soul of her dear departed husband, Attila – through the mercy of God rest in peace, a peace that defies all understanding. Amen!